

UMUDA YOLCULUK

Hadi, biraz daha hızlı, dedi İnsanlık Ansiklopedisi. Yetişmesi gereken bir toplantı vardı. Belki de hayatında ilk defa kendisi dışında bir şeyi önemsiyordu ve bu kendisini bile şaşırtıyordu. Yaşamı boyunca hep kendini diğerlerinden üstün tutmuştu. Tabi ki bunda haklıydı. Çünkü o çok özeldi. Eşi ve benzeri yoktu. Kırmızı kabının kenarındaki altı yıldız da ona ayrı bir gösteriş kazandırıyordu. Ta ki İkinci Cilt'inin olduğunu öğrenene kadar. Onun da kendisi kadar müthiş olduğunu değil düşünmek aklının ucundan bile geçirmek istemiyordu. Ama işte, için ucunda merak vardı ve onu içten içe kemiriyordu. İkinci Cilt'i ölesiye merak ediyordu. Bu merakı olmasa zaten rafından adımını bile atmaz, çevresindekilerin onu pohpohlamasını izlemeye devam ederdi. Herkesten daha müthiş olduğunu farklı ağızlardan duymaya ihtiyacı vardı. Çünkü çevresindekilerin iltifatları artık ona yetmemeye başlamıştı.

9 Mayıs'ta İngiltere'de bulunan bir kitap pazarında İkinci Cilt'le buluşmak üzere sözleşmişlerdi. Yolculuk için bir arkadaşa, hayır hayır bir yardımcıya gereksinimi olmuştu. Çünkü kimse onun arkadaşı olamazdı. Yardımcı olarak da Martı Kardeş'i seçmişti. Ona yıllık besin ihtiyacını karşılayabileceği kadar yiyecek teklif etmişti fakat o bunu geri çevirerek eski dostlukları adına onunla İngiltere'ye gitmeyi kabul etmişti. Onun için bunlar yalakalıktan başka bir şey değildi. Çünkü kim birine karşılıksız bir iyilik yapardı ki? Rüzgâr giderek şiddetleniyordu. Kara bulutların görünmesi yağmur yağacağını anlamasına yetmişti. Martı Kardeş yağmurla birlikte göğe doğru yükselmeye başladı. Yağmurun şiddeti giderek artarken daha da yükseğe çıkıyordu. Buna anlam veremeyen Birinci Cilt, bir yere sığınmaları gerektiğini düşünüyordu. Bunu dile getireceği sırada birden yağmur durdu. Durmasına durmuştu ama zaten olan da olmuştu. Yağmurdan dolayı birkaç sayfası kopmuştu. Kopan sayfalarını diğer sayfalarının içine özenle yerleştirdi. Buna çok üzölmüştü. Çünkü hayatta onun sadece iki ilkesi vardı. Birincisi sayfalarını özenle saklayacağı yönündeydi. İkincisi ise içindeki bilgilere harfiyen uymak. Yine de sayfalarının tekrar yapıştırılabileceği konusunda içinde bir umut vardı. Aksilik bu ya, bir de yetmezmiş gibi yağmur gözlerini ıslattığı için göremiyordu. Bir an merak etti. Neden aniden yağmur durmuştu ki? Martı Kardeş'e ne olduğunu sordu. Aldığı cevap onu şaşırtmıştı. Çabucak gözlerini sildi ve gökyüzüne baktı. Gerçekten bulutların üstündeydiler. Bir süre bulutların üzerinde uçmaya devam ettiler.

Güneş doğarken, onlara kırmızı, sarı ve turuncu renkleriyle harmanlanmış muazzam bir şölen sunuyordu. Bir süre sonra aşağıya baktığında Demokrasi Parkı'nı fark etti. Zengin bitki örtüsü ve devasa anıtlarıyla ayaklarının altındaydı. Etraf piknik yapan, bisikletle gezen ve çimlerin üzerine uzanıp güneşlenen insanlarla doluydu. Bu parkta huzur her yerdeydi. Siyahiler ve beyazlar ortaya rengârenk bir görüntü çıkartırken, değişik dillerdeki şarkılar parka ayrı bir hava katıyordu. Birinci Cilt'in dikkatini çeken asıl şey ise insanların yüksekçe bir yere çıkıp etrafına toplananlara bir şeyler anlatmasıydı, bağırıp çağırmadan, kavga etmeden. İfade özgürlüğünün gerçek anlamda kullanıldığı bir mekândı burası. Farklı dillerde konuşanların sayısı az değildi. Fakat bu sorun olmuyordu. Hoşgörü, onları bir arada tutuyordu. Her yer Demokrasi Günü dolayısıyla süslenmişti. Renk cümbüşlerine geleneksel müzikler eşlik ediyordu. Artık geceleri onlara havai fişekler yol gösterir olmuştu. Sokaklar hayat doluydu. Sanki her tarafa mutluluk parfümü sıkılmış gibiydi. Zaten mutluluk bulaşıcı değil miydi?

Sonunda kitap pazarına ulaştılar. Birinci Cilt içeri girmek üzereyken son bir kez arkasına baktı. Martı Kardeş yere yığılmıştı. Ona ne olduğunu sordu. Martı Kardeş ilk önce üzđün olduğunu dile getirdi ve sonra olanları anlattı. Bu kadar uzun bir yolculuğa dayanamayacağını bilmesine rağmen sırf onun için bu riski göze almıştı. şimdi de bedelini ödemek üzereydi. Birinci Cilt öfkeyle Martı Kardeş'e baktı. Yine aynı şeyi yapmıştı. Onun için hayatını tehlikeye atmıştı. Galiba neden seninle konuşmadığımı unuttun, dedi sinirle. Martı Kardeş gayet iyi hatırladığını söyleyerek geçmişteki olayın tekrar zihnine düşmesine izin verdi.

Birinci Cilt'in büyü yapmaya meraklandığı zamanlardı. Bir mutluluk iksiri yapmayı amaçlamıştı. Bunun içinde bir tutam sevgi, iki kaşık barış, bir yürek dolusu umut ve serpiştirilebilecek kadar hoşgörü gerekiyordu. Ben de onları canım pahasına aramaya koyulmuştum. Bir malzeme hariç hepsini yıllar önce bu ülkeye gelen dedemin bana emanet ettiği sandıktan bulmuştum. Bulamadığım malzeme ise bir yürek dolusu umuttu. Onu da kendi benliğimden almaya karar vermiştim. Umutlarımı aldıkça yaşam enerjim tükeniyordu. Birinci Cilt yanıma gelip beni kendime getirmişti. Bana canlıların umut ettiği sürece yaşadığını söylemişti.

Martı Kardeş bunları düşünürken insanlar yavaş yavaş etrafına toplanmaya başladı. Zaten kim bir canlının sokakta ölmesine göz yumardı ki? Aralarından biri öne çıkarak martının nabzını ölçtü ve geri çekilerek, üzđünüm yapılacak hiçbir şey yok, dedi. Martı Kardeş son nefesini verirken Birinci Cilt'e, kendine iyi bak, dedi. Birinci Cilt'in kalbi sıkıştı ve hayatında ilk defa gözünden bir damla yaş aktı. Sayfalarından dayanışma ilkesiyle ilgili olanı kopartıp Martı Kardeş'in üstüne örttü ve sayfasını asla koparmayacağına dair olan ilkesini o andan itibaren değiştirdi. Artık sevdiklerini korumak onun ilkelerinden biri haline gelmişti.

Martı Kardeş'i arkasında bırakıp kitap pazarına girdi. Onun da hedefi bu değil miydi zaten? Madem öyle, istediğini yapacaktı. İkinci Cilt'le tanışacaktı. Etrafına bakındı. Her yer kitap doluydu. Etrafına bakılmaya devam ederken gözüne kendisine çok benzeyen biri takıldı. Kendisi de dışarıdan böyle mi görünüyordu? Bir süre onu izledikten sonra yanına yaklaştı ve İkinci Cilt'le tanıştı. Onu kilometrelerce uzaktan buraya getiren ve her şeyiyle kendisine çok benzeyen bu cildi çok merak ediyordu. Ona kendi hikâyesini anlattı. Gelecekten beklentilerini, acılarını, umutlarını paylaştı. İkinci Cilt'ten de benzer şeyler duyunca hayretini gizleyemedi.

Aralarında bunca mesafe, yaşadıkları mekanlarda, iklimlerde bunca farklılık varken duygularının, hayallerinin bir olması onu derinden etkilemişti. O halde farklı olan sadece mekanlardır, diye düşündü. Bizi birbrimizden ayıran mesafeleri neden yok saymayalım, diye sessizce mırıldanırken bakışları bir noktaya kilitlendi. Karşıdaki ağacın altındaki tümseğe odaklandı. Martı Kardeş'in oraya gömüldüğünü anlayan İkinci Cilt, Birinci Cilt'e sarıldı. O, sarılmayı hiç sevmezdi ama řu an ihtiyacı vardı. İkisinin de kenar kısmında solgun yarım daire şeklinde altı yıldız vardı. İnsanlık Ansiklopedisi'nin birliğini temsil edecek şekilde bir daire oluşturan yıldızlar mükemmelliğin sembolü olan on iki ile gözleri kamaştırıyordu. O an ikisinin de aklından aynı şey geçti. Üçüncü Cilt de var mıydı?.. Neden olmasındı?..